

на Кжрѣмъ отъ Русытъ. — Усвоеніе на Хотинъ отъ Румянцова. — Обсада на Очакофъ. — Успѣхы срѣщу Русытъ. — Смърть на Абдуль-Хамида.

Когато Абуль-Хамидъ са въскачи на прѣстола, състоянїето на Турція бѣше твърдѣ тежко. Русытъ бѣхж усвоили Кжрѣмъ, Молдавія и Влашко; Мамелюцытъ са распоряждахж въ Египетъ и бѣхж готови да го направѣхж независимъ; а Махмудъ паша бѣше дигижлъ знамята на непокорството въ Албанія.

Абдуль-Хамидъ до тогазъ бѣше живѣлъ затворническы и бѣше са занимавалъ съ прѣписванъето на Курана, съ направата на лѣкове и стрѣлы. Хазната бѣше до толкози истощена, щото новыи Султанъ нѣмаше какво да даде на Еничерытъ за своето въцаряванъе.

Съ голѣми усилія хазната едвамъ можа да събере 40,000 души войска на Дунавъ и да я поприготви и упражни въ европейското военно искуство. Русія сжщото бѣше приготвила голѣмы войскы, защото искаше да поправи поелѣднитѣ си несполукуы. Съ едно бързо прѣминуванъе на Дунавъ рускый генералъ Румянцовъ отдѣли турескыи станъ на Корличъ отъ Варна, дѣто му бѣхж припасытъ, и нападнахъ на този станъ съ таквази стремителность, щото Еничерытъ са обърнахж да бѣгатъ, а съ тѣхъ заедно и другытъ турескы войскы тѣй, щото всицкый станъ оставж въ рѣцѣтъ на Русытъ. Прѣдъ туй расположеніе на войскытъ Турція не можаше да мысли вече за продѣлженіе на боя. Тя се склони на миръ, който се и заключи въ Кючукъ-Кайнарджа, въ България (1774 год.).

Условиата на този миръ сж были: 1) Турція припознава независимостытъ на кжрѣмскытъ Татари; 2) Тя отстъпва на Русія Азофъ, Керчь, Еникале, Кадлурунъ, съ околноститѣ имъ; 3) на рускытъ търговескы кораби се дава свобода да плаватъ по Черно и Бѣло Морета безъ прѣпятствіе; 4) плаща се на Русія едно обезврежденіе отъ 4,500,000 рубли; 5) дава се съвършенна прошка на всиц-